

DOI <https://doi.org/10.33989/pnpu.1235.c4130>

**ДИДАКТИЧНА СИСТЕМА РЕАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
«ДИДАКТИКА ВИЩОЇ ШКОЛИ» У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРАНТІВ
ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ «ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ:
КОНСАЛТИНГ ТА ЕКСПЕРТИЗА»**

Анотація. У статті схарактеризовано методологічні засади розробки змісту освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» у Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка (студентоцентрований, компетентнісний, технологічний, модульний, інтегративний, системний, ресурсно-орієнтований підходи); розкрито технологію розробки змісту освітнього компонента «Дидактика вищої школи», ефективні навчальні стратегії; розроблено дидактичну систему реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза», що охоплює методологічно-цільову, змістово-методичну, інформаційно-технологічну, контрольню-результативну підсистеми. Доведено, що запропонована дидактична система забезпечує цілісність, гнучкість та адаптивність освітнього процесу, підвищує ефективність формування у магістрантів здатності до організації, консалтингу та експертизи освітнього процесу у закладах вищої освіти. Отримані результати можуть бути використані як методологічна основа для вдосконалення змісту та технологій викладання дисциплін освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза», а також для впровадження сучасних підходів у підготовку магістрантів інших освітніх програм.

Ключові слова: дидактика, вища школа, дидактична система, освітня програма, освітній компонент, магістр освітніх наук, ресурсно-орієнтоване навчання, цифровізація освітнього процесу, організація освітнього процесу, освітній консалтинг, експертиза.

Сучасний етап розвитку вищої освіти України позначений інтенсивними трансформаційними процесами, зумовленими євроінтеграційними орієнтирами, імплементацією компетентнісного та студентоцентрованого підходів, цифровізацією освітнього середовища, а також зростанням суспільного запиту на якість і результативність освітньої діяльності. За цих умов особливої значущості набуває підготовка магістрів, здатних не лише здійснювати педагогічну діяльність, а й професійно організовувати, консультувати та експертно оцінювати освітні процеси. Це актуалізує необхідність цілеспрямованого оновлення змісту та технологій професійної підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти, зокрема в межах освітніх програм консалтингово-експертного спрямування.

У цьому контексті ключове місце у фаховій підготовці магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» посідає освітній компонент «Дидактика вищої школи», який формує теоретико-методологічні засади розуміння закономірностей і принципів навчання у закладах вищої освіти. Водночас сучасні умови функціонування вищої освіти вимагають не лише засвоєння теоретичних положень дидактики, а й здатності майбутніх фахівців застосовувати їх у процесі проєктування, аналізу, експертизи та консалтингового супроводу освітніх практик. Саме тому особливої ваги набуває питання цілеспрямованого розроблення дидактичної системи реалізації зазначеного освітнього компонента, що забезпечувала б цілісність, логічну узгодженість і практичну спрямованість підготовки магістрантів.

Актуальність розроблення дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» зумовлена, по-перше, *соціально-*

освітніми чинниками, пов'язаними з потребою у фахівцях, які володіють системним педагогічним мисленням, здатні критично оцінювати освітні процеси та приймати обґрунтовані управлінські й експертні рішення. За відсутності цілісної дидактичної системи реалізація освітнього компонента часто набуває фрагментарного характеру, що обмежує можливості формування професійної компетентності магістрантів у сфері освітнього консалтингу та експертизи.

По-друге, *науково-теоретична актуальність* дослідження полягає в тому, що в сучасній педагогічній науці проблема дидактичних систем здебільшого розглядається у загальнотеоретичному вимірі або в контексті підготовки викладачів вищої школи. Натомість питання спеціально сконструйованої дидактичної системи реалізації освітнього компонента для магістрантів освітніх програм управлінсько-організаційного та експертного спрямування залишається недостатньо розробленим. Це зумовлює потребу в науковому обґрунтуванні такої системи з урахуванням специфіки професійної діяльності майбутніх фахівців.

По-третє, *методологічна необхідність* розроблення дидактичної системи визначається потребою переходу від стихійного або інтуїтивного добору форм і методів навчання до науково виваженого конструювання освітнього процесу. Дидактична система, що охоплює мету, зміст, принципи, методи, форми, засоби та критерії оцінювання результатів навчання, створює умови для цілеспрямованого формування в магістрантів аналітичного мислення, рефлексивних умінь, здатності до освітнього проектування та експертного оцінювання, що є ключовими результатами навчання для зазначеної освітньої програми.

По-четверте, *практична актуальність* розроблення дидактичної системи зумовлена необхідністю підвищення якості реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» та забезпечення його відповідності сучасним стандартам вищої освіти. Наявність науково обґрунтованої дидактичної системи дозволяє не лише оптимізувати освітній процес, а й забезпечити його

відтворюваність, керованість та результативність, що є особливо важливим у контексті внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості освіти.

Отже, розроблення дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» постає як об'єктивна науково-педагогічна необхідність, зумовлена сучасними викликами розвитку вищої освіти. Таке дослідження має важливе теоретичне й практичне значення, оскільки сприяє вдосконаленню професійної підготовки магістрів та розвитку дидактики вищої школи як наукової галузі.

Мета статті: розробити дидактичну систему реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза».

Дидактична система впровадження освітнього компонента «Дидактика вищої школи» в процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» ґрунтується насамперед на засадах *студентоцентрованого підходу*. Водночас концептуальне підґрунтя зазначеної дидактичної системи доповнюється низкою взаємопов'язаних методологічних підходів, зокрема *компетентнісним, технологічним, модульним, інтегративним, системним та ресурсно-орієнтованим*, що забезпечують її цілісність та ефективність.

Реалізація студентоцентрованого навчання в межах дидактичної системи впровадження освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» ґрунтується на визнанні здобувача вищої освіти активним суб'єктом освітнього процесу, відповідальним за власну освітню траєкторію, результати навчання та професійний розвиток. Зазначена позиція узгоджується з науковими підходами, представленими у працях В. Глікмана, І. Дідука, І. Завгороднього, В. Капустника, І. Лещини, В. Марковського,

С. Нестулі, В. Савіщенко, Н. Сосницької та інших дослідників, які розглядають студентоцентрований підхід як методологічну основу модернізації вищої освіти.

У межах досліджуваної дидактичної системи студентоцентроване навчання реалізується через переорієнтацію цілей освітнього компонента з трансляції знань на формування професійних компетентностей, необхідних для здійснення консалтингової та експертної діяльності в освітній сфері. Зміст навчання структурується з урахуванням освітніх потреб, попереднього професійного досвіду магістрантів, а також перспектив їх подальшої фахової самореалізації, що забезпечує індивідуалізацію та варіативність освітнього процесу.

Важливим аспектом реалізації студентоцентрованого підходу є трансформація ролі викладача, який у межах освітнього компонента «Дидактика вищої школи» виступає не лише джерелом наукової інформації, а насамперед тьютором, фасилітатором і консультантом, що супроводжує пізнавальну та професійно орієнтовану діяльність магістрантів. Така взаємодія сприяє розвитку їх здатності до самостійного аналізу дидактичних явищ, критичного осмислення освітніх практик та ухвалення обґрунтованих рішень у процесі експертної оцінки освітніх процесів.

Слід відмітити, що реалізація студентоцентрованого навчання також передбачає активне використання проблемно-пошукових, проєктних, інтерактивних та рефлексивних методів навчання, що стимулюють пізнавальну активність магістрантів і забезпечують набуття ними досвіду практичного застосування теоретичних положень дидактики вищої школи. Залучення здобувачів до аналізу кейсів, моделювання освітніх ситуацій, розроблення експертних висновків і консалтингових рекомендацій створює умови для інтеграції теоретичної підготовки з професійною діяльністю.

Окрему роль у реалізації студентоцентрованого підходу відіграє система оцінювання результатів навчання, яка орієнтується не лише на перевірку рівня засвоєння знань, а й на визначення сформованості професійно значущих умінь,

здатності до рефлексії та самооцінювання. Це забезпечує прозорість освітнього процесу, підвищує відповідальність магістрантів за результати власного навчання та сприяє формуванню навичок безперервного професійного розвитку.

Таким чином, студентоцентроване навчання в межах дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» виступає не лише педагогічною технологією, а системоутворювальним принципом організації підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза», що забезпечує відповідність освітнього процесу сучасним вимогам вищої освіти та запитам професійної практики.

Реалізація *ресурсно-орієнтованого підходу* в межах дидактичної системи освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» зумовлена необхідністю оптимального використання сукупності внутрішніх і зовнішніх ресурсів освітнього процесу з метою забезпечення високої якості професійної підготовки майбутніх фахівців. Зазначений підхід ґрунтується на положенні про те, що результативність навчання визначається не лише змістом і методами освітньої діяльності, а й рівнем залучення, поєднання та розвитку різнорівневих ресурсів суб'єктів освітнього процесу.

У контексті даного дослідження ресурсно-орієнтований підхід (М. Гриньова, О. Ільченко, Н. Кононець, В. Мокляк та ін.) передбачає розгляд магістранта як носія інтелектуальних, мотиваційних, ціннісних, комунікативних і рефлексивних ресурсів, актуалізація яких є необхідною умовою формування готовності до консалтингової та експертної діяльності в галузі освіти. Освітній процес у межах компонента «Дидактика вищої школи» організовується таким чином, щоб створити умови для виявлення, розвитку та продуктивного використання цих ресурсів у процесі розв'язання навчально-професійних завдань. Важливим аспектом реалізації ресурсно-орієнтованого підходу є цілеспрямоване залучення зовнішніх освітніх ресурсів, зокрема нормативно-правових документів у сфері вищої освіти, аналітичних матеріалів, результатів

освітніх досліджень, цифрових платформ, електронних освітніх ресурсів і професійних експертних кейсів. Їх інтеграція в зміст освітнього компонента сприяє розширенню освітнього простору магістрантів, формуванню в них умінь працювати з різними джерелами інформації, здійснювати їх критичний аналіз та використовувати у процесі освітнього консалтингу й експертизи.

Реалізація ресурсно-орієнтованого підходу також передбачає переосмислення ролі викладача, який виступає координатором і модератором ресурсного середовища навчання. Викладач забезпечує доступ магістрантів до різних видів ресурсів, сприяє формуванню навичок їх добору, оцінювання та ефективного використання, а також стимулює рефлексію щодо власного ресурсного потенціалу та можливостей його подальшого розвитку.

Змістово-методичне наповнення освітнього компонента «Дидактика вищої школи» в умовах реалізації ресурсно-орієнтованого підходу передбачає використання таких форм і методів навчання, які сприяють активному залученню ресурсів магістрантів, зокрема аналітичних завдань, проєктної діяльності, експертного оцінювання освітніх ситуацій, роботи з кейсами, самостійних і групових досліджень. Це забезпечує інтеграцію теоретичних знань із практичним досвідом та сприяє формуванню здатності до самостійного професійного зростання. Відтак, ресурсно-орієнтований підхід у межах дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» виступає важливим методологічним орієнтиром, що забезпечує ефективне використання потенціалу суб'єктів і ресурсів освітнього процесу, сприяє підвищенню якості підготовки магістрантів та формуванню їх готовності до здійснення освітнього консалтингу й експертизи в умовах сучасних трансформацій вищої освіти.

Синергія студентоцентрованого та ресурсно-орієнтованого підходів дає змогу дійти висновку, що основними принципами студентоцентрованого підходу у контексті ресурсно-орієнтованого навчання є: принцип індивідуалізації навчання, принцип активного навчання, принцип рефлексії та

самостійності, принцип саморегуляційності, принцип практико-орієнтованості, принцип гнучкості та адаптивності (рис. 1).

Рис. 1. Принципи студентоцентрованого підходу у контексті ресурсно-орієнтованого навчання

- *Принцип індивідуалізації навчання* передбачає адаптацію змісту та методів навчання до рівня підготовки, потреб і професійних інтересів студентів.
- *Принцип активного навчання* зорієнтований на використання інтерактивних методів (проектне навчання, кейс-методи, моделювання професійних ситуацій) для формування практичних навичок цифрової грамотності.
- *Принцип рефлексії та самостійності* передбачає сприяння розвитку навичок самонавчання через виконання індивідуальних і групових завдань у цифровому середовищі.
- *Принцип саморегуляційності* акцентує увагу на застосування у процесі навчання різних технік саморегуляції навчальної діяльності та майбутньої професійної діяльності.

– *Принцип практико-орієнтованості* передбачає інтеграцію цифрових технологій у конкретні професійні завдання, що дозволяє студентам безпосередньо застосовувати отримані знання у майбутній професійній діяльності.

– *Принцип гнучкості та адаптивності* спрямований на використання онлайн-платформ, дистанційного та змішаного навчання, що дозволяє студентам самостійно керувати власним темпом освоєння матеріалу.

При розробці змісту освітнього компонента «Дидактика вищої школи» доцільно звернути увагу й на інші методологічні підходи, реалізація яких забезпечить можливість створення унікальної робочої навчальної програми, що відбиватиме запити суспільства та ринку праці в галузі освіти, консалтингу та експертизи.

У ході наукового пошуку нами з'ясовано, що *компетентнісний підхід* до розробки змісту освітнього компонента «Дидактика вищої школи» зумовлює особливості його структуризації, у якій інакше розставлено пріоритети, котрі базуються на засадах *технологічного підходу*. Ці пріоритети детерміновано наступною технологією (рис. 2):

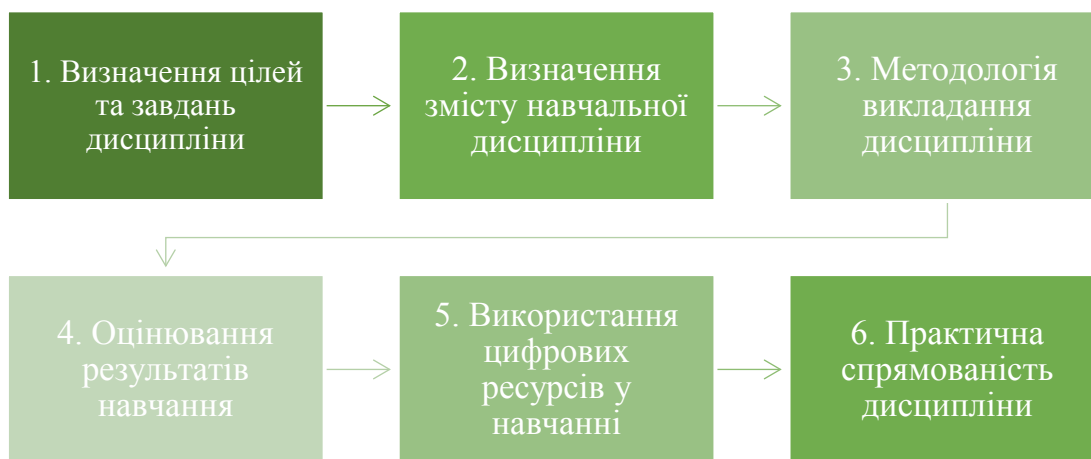

Рис. 2. Технологія розробки змісту освітнього компонента «Дидактика вищої школи»

1. Визначення цілей та завдань дисципліни. Основною метою дисципліни є формування у магістрантів цілісної системи знань про теоретичні та практичні засади організації освітнього процесу у закладах вищої освіти, розвиток здатності: використовувати сучасні цифрові технології й ресурси у професійній, інноваційній та дослідницькій діяльності; організовувати навчально-пізнавальну діяльність здобувачів на основі студентоцентрованого, компетентнісного та контекстного підходів; створювати відкрите освітньо-наукове середовище, сприятливе для забезпечення результатів навчання та академічної доброчесності; розробляти, адаптувати та викладати освітні курси з урахуванням сучасних дидактичних концепцій, інноваційних методів і технологій.

Відповідно до визначеної мети дисципліни основними завданнями вивчення дисципліни «Дидактика вищої школи» є:

– Сформувати у магістрантів системні теоретичні знання про сучасну дидактику вищої школи, її категоріально-понятійний апарат, закономірності, принципи, концепції та методологічні підходи до організації освітнього процесу у закладах вищої освіти.

– Забезпечити засвоєння магістрантами студентоцентрованого, компетентнісного та контекстного підходів як методологічної основи проєктування, організації та оцінювання навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти.

– Розвинути здатність використовувати цифрові технології, освітні платформи та цифрові ресурси для організації навчального процесу, підтримки академічної доброчесності, здійснення інноваційної та дослідницької діяльності у сфері вищої освіти.

– Сформувати уміння проєктувати та управляти навчально-пізнавальною діяльністю здобувачів вищої освіти, застосовуючи сучасні методи, форми і технології навчання з урахуванням освітніх потреб, індивідуальних особливостей та результатів навчання.

– Опанувати сучасні підходи до добору, комбінування та реалізації методів і форм навчання у вищій школі, зокрема інтерактивних, проєктних, проблемно-орієнтованих, змішаних і ресурсно-орієнтованих.

– Сформувати здатність до обґрунтованого застосування дидактичних принципів та інструментів оцінювання результатів навчання, з урахуванням вимог освітніх стандартів, освітніх програм і критеріїв забезпечення якості вищої освіти.

– Розвинути практичні вміння розробляти, адаптувати та реалізовувати освітні курси у закладах вищої освіти на основі сучасних дидактичних концепцій, інноваційних методів і цифрових технологій.

– Сформувати готовність до створення та розвитку відкритого освітньо-наукового середовища як умови ефективної організації освітнього процесу, міждисциплінарної взаємодії, академічної доброчесності та професійного зростання учасників освітнього процесу.

– Сприяти набуттю магістрантами навичок використання інноваційних технологій навчання, методів саморегуляції та рефлексії навчальної діяльності з метою підвищення ефективності освітнього процесу у вищій школі.

– Сформувати здатність до здійснення освітнього консалтингу та експертної діяльності, зокрема щодо оцінювання якості освітніх програм, організації внутрішнього аудиту та розроблення рекомендацій з удосконалення освітнього процесу.

– Розвинути усвідомлення професійної ролі викладача в умовах трансформації вищої освіти, з акцентом на розвиток цифрової компетентності, педагогічного лідерства, фасилітації навчання, консалтингової та експертної діяльності.

2. Визначення змісту навчальної дисципліни. Зміст дисципліни поділяється на теоретичний і практичний компоненти, які охоплюють ключові аспекти дидактики вищої школи для професійній діяльності, а також реалізовується за

допомогою модульного підходу: Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи дидактики вищої школи; Змістовий модуль 2. Практичні аспекти організації освітнього процесу та викладацької діяльності.

3. *Методологія викладання дисципліни.* Цей етап передбачає орієнтацію на те, що навчання має бути інтерактивним, практико-орієнтованим та включати використання цифрових технологій.

4. *Оцінювання результатів навчання* На цьому етапі проектується система оцінювання знань і навичок студентів, яка може здійснюватися за допомогою:

- поточного контролю (онлайн-тести, контрольні питання, практичні завдання);
- проєктної роботи (створення цифрового продукту, аналітичного звіту або презентації);
- підсумкового оцінювання (захист проєкту, залік у тестовій або письмовій формі).

5. *Використання цифрових ресурсів у навчанні.* Цей етап підбір необхідних ресурсів, цифрових платформ та інструментів, як-от:

- Google Workspace, Microsoft 365 – для управління навчальним процесом.
- Canva, Prezi, Figma, Genially – для створення цифрового контенту.
- Coursera, Udemy, Prometheus – для неформальної освіти.
- Jupyter Notebook, Google Colab – для аналізу даних та автоматизації процесів.

6. *Практична спрямованість дисципліни.* На цьому етапі технології розробки змісту навчальної дисципліни «Дидактика вищої школи» ураховується, що дисципліна має бути орієнтована на реальні професійні потреби студентів. Це досягається через: виконання практичних завдань, що імітують реальні робочі ситуації; співпрацю зі стейкхолдерами для проведення практичних занять; використання кейсів для розв'язання актуальних проблем освітнього

консалтингу, організації освітнього процесу, експертизи, цифровізації освітнього процесу.

Як уже зазначалося вище, під час розробки змісту освітнього компонента «Дидактика вищої школи» нами застосовано *модульний підхід* (П. Лузан, Г. Лук'яненко, М. Михнюк, Т. Пятничук, В. Ягупов та ін.), основу якого складає модульна технологія навчання як система організації і управління освітнім процесом, в якій магістранти вивчають два модулі:

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи дидактики вищої школи

Тема 1. Сучасна дидактика вищої школи: концепції та підходи (студентоцентрований, компетентнісний, контекстний підходи).

Тема 2. Цифровізація у вищій школі: освітні платформи та цифрові ресурси

Тема 3. Управління навчально-пізнавальною діяльністю здобувачів вищої освіти

Тема 4. Методи і форми навчання у вищій школі в сучасних умовах

Тема 5. Дидактичні принципи та оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти

Змістовий модуль 2. Практичні аспекти організації освітнього процесу та викладацької діяльності

Тема 6. Викладання і розробка освітніх курсів у закладах вищої освіти

Тема 7. Створення відкритого освітньо-наукового середовища у ЗВО

Тема 8. Інноваційні технології навчання у вищій школі (проектне, проблемно-орієнтоване, змішане, ресурсно-орієнтоване навчання, методи саморегуляції навчальної діяльності).

Тема 9. Освітній консалтинг та експертна діяльність викладача в організації освітнього процесу (оцінювання якості освітніх програм, внутрішній аудит, рекомендації).

Тема 10. Професійна роль викладача в умовах трансформації освіти (цифрова компетентність, педагогічне лідерство, фасилітація навчання, освітній консалтинг та експертиза).

Цей підхід включає в себе ключові концепції та принципи модульного навчання для структуризації освітнього процесу. Завдяки такому підходу магістранти можуть глибше зосередитися на окремих тематичних блоках теоретичних знань та практичних навичок в рамках навчальної дисципліни, причому кожен модуль має логічну зв'язність з іншим. Вивчення окремого модуля передбачає досягнення конкретної цілі шляхом освоєння його структурних компонентів, які можна розглядати як навчальні елементи. Цей підхід дозволяє магістрантам більш ефективно досягати своїх навчальних цілей, слідуючи методичним рекомендаціям. Підкреслимо, що пошукова, науково-дослідницька та проектна діяльність є важливою складовою модульної технології навчання, що віддзеркалюється у відповідних дидактичних завданнях, сприяючи розвитку у студентів навичок пошуку інформації у Всемережі та науково-дослідницьких навичок (Кононець, 2025).

Реалізація модульного підходу до розробки змісту навчальної дисципліни «Дидактика вищої школи» та модульної технології навчання ґрунтується на інтегрованому розумінні професійної компетентності майбутнього магістра освітніх наук, оскільки зміст завдань, які магістрант виконує під час вивчення дисципліни, віддзеркалює елементи професійної діяльності із застосуванням інтернет-технологій. Відтак, актуалізовано *інтегративний підхід* (О. Вознюк, О. Дубасенюк, В. Моштук, М. Опачко та ін.), згідно якого дидактичне середовище освітнього компонента на рівнях змісту та технологій стає єдиною платформою для розвитку загальних та спеціальних компетентностей (рис. 3) спільно з компонентами їх цифрової компетентності.

Разом із тим, вище зазначене демонструє чітку реалізацію компетентнісного підходу, оскільки він акцентує увагу не лише на засвоєнні теоретичних знань, а й на формуванні практичних умінь, які відображають

реальні професійні дії майбутнього магістра освітніх наук. Модульна структура дисципліни дозволяє забезпечити цілісне та системне опанування компетентностей, інтегруючи знання, навички та цифрові ресурси у межах одного навчального блоку.

Загальні	Спеціальні
<ul style="list-style-type: none"> •ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу. •ЗК 2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. •ЗК 3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. •ЗК 4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. •ЗК 5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації. •ЗК 6. Здатність виявляти, ставити та розв'язувати проблеми. •ЗК 7. Здатність до міжособистісної взаємодії. •ЗК 8. Здатність діяти соціально відповідально і свідомо. •ЗК 10. Здатність проводити дослідження на відповідному рівні. 	<ul style="list-style-type: none"> •СК 1. Здатність проєктувати і досліджувати освітні системи. •СК 2. Здатність застосовувати та розробляти нові підходи до вирішення задач дослідницького та/або інноваційного характеру в сфері освіти й педагогіки. •СК 3. Здатність враховувати різноманітність, індивідуальні особливості студентів у плануванні та реалізації освітнього процесу в закладі освіти. •СК 4. Здатність здійснювати експертизу та надавати консультації з питань освітньої політики та інновацій в освіті. •СК 5. Здатність розробляти і реалізовувати нові освітні інструменти, проєкти та інтегрувати їх в освітнє середовище закладу освіти. •СК 6. Здатність управляти стратегічним розвитком команди в педагогічній, науково-педагогічній та науковій діяльності. •СК 8. Здатність інтегрувати знання у сфері освіти/педагогіки та розв'язувати складні задачі у мультидисциплінарних та міждисциплінарних контекстах. •СК 9. Здатність до використання сучасних інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій у освітній та дослідницькій діяльності.

Рис. 3. Компетентності, які формує освітній компонент «Дидактика вищої школи»

Інтегративний підхід підкреслює, що компетентності формуються не ізольовано, а через поєднання змісту та технологій навчання: магістрант одночасно розвиває загальні компетентності (аналіз, критичне мислення, комунікація), спеціальні компетентності (професійні дії в освітньому процесі) та цифрові компетентності (робота з електронними ресурсами, дистанційними платформами). Така організація навчання відповідає основній ідеї компетентнісного підходу: навчання має бути результативно-орієнтованим, практично спрямованим та пов'язаним із контекстом майбутньої професійної

діяльності. Такий підхід відкриває потужні дидактичні можливості для взаємного обміну знаннями в галузі освіти, освітнього менеджменту, консалтингу, експертизи та цифрових технологій, їх взаємного поповнення та трансформації. У результаті цього навчальна дисципліна набуває більшої значущості завдяки розширенню спектру різноманітних знань, умінь, навичок, необхідних сучасному учителю, освітньому менеджеру, консультанту й експерту у цифровізованому професійному середовищі. Водночас, інтегративний підхід уможливив спроектувати зміст тем кожного з модулів на обґрунтованому поєднанні елементів знань з різних тем та навчальних дисциплін і створити дидактичну систему реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи», у межах якої використовуються інтегровані форми і методи організації навчання (рис. 4).

Форми організації навчання

- лекції (інтерактивна лекція, лекція-дискусія, лекція-вебквест);
- практичні заняття;
- самостійна робота студентів (позааудиторна, науково-дослідна робота студентів)
- змішане навчання

Методи навчання

- методи стимулювання і мотивації до навчання (метод мотиваційної мови та промови, метод «Мотиватори», метод вербалізації позитивного досвіду, метод мотиваційної дошки, метод мотиваційного есе);
- інтерактивні методи («Мозковий штурм», «Шкала думок», «Незакінчені речення», імітаційні методи, «Коло ідей» та ін.);
- методи коучингу («Чотири питання», «Рада директорів», модифікація досвіду);
- методи візуалізації знань (метод символічної наочності, хмари тегів, віртуальні дошки, майндмеппінг, інфографічний метод);
- комп'ютерно-орієнтовані методи (метод відео за запитом, метод вебквесту, індивідуальний та колективний майндмеппінг, вебкоучинг);
- дослідницькі методи (міні-дослідження, метод проєктів, метод ситуаційного аналізу, метод Іскави).

Рис. 4. Інтегровані форми і методи організації навчання

Спираючись на положення *системного підходу* (К. Іващенко, Т. Кочубей, В. Кухаренко та ін.), що забезпечує цілісне бачення освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза», та виходячи з розуміння дидактичного процесу як цілісного, динамічного й ієрархічно організованого утворення, у якому реалізується педагогічна взаємодія викладача і здобувачів вищої освіти та забезпечується досягнення визначеної мети, розроблено дидактичну систему реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи», що охоплює такі *підсистеми* (*методологічно-цільову, змістово-методичну, інформаційно-технологічну, контрольню-результативну*) та входить у *надсистему* – систему навчання магістрантів Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка на кафедрі педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна.

З метою цілісного уявлення про цю систему застосовано метод дидактичного моделювання (М. Гриньова, І. Денисовець, В. Жамардій, Н. Кононець, О. Мокляк, С. Нестуля, Л. Петренко, О. Школа та ін.) та розроблено модель, що є штучним конструктивним віддзеркаленням дидактичної системи, спрощено й візуалізовано дає уявлення про структуру, властивості та взаємозв'язки між її складниками (рис. 5).

1. *Методологічно-цільова підсистема* дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» відбиває мету, завдання та методологічні підходи (студентоцентрований, компетентнісний, технологічний, модульний, інтегративний, системний, ресурсно-орієнтований).

Рис. 5. Модель дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза»

Методологічно-цільова підсистема виконує системоутворювальну роль, оскільки саме вона визначає стратегічну спрямованість, ціннісні орієнтири та концептуальні засади організації освітнього процесу в межах підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза». Відображаючи мету й завдання освітнього компонента, дана підсистема забезпечує логічну узгодженість між суспільним запитом, вимогами освітніх стандартів, очікуваними результатами навчання та змістово-методичним наповненням освітнього процесу.

Визначені методологічні підходи – студентоцентризований, компетентнісний, технологічний, модульний, інтегративний, системний та ресурсно-орієнтований – виступають теоретико-методологічним підґрунтям побудови всієї дидактичної системи та зумовлюють вибір змісту, форм, методів і засобів навчання. Їх поєднання забезпечує цілісність освітнього процесу, орієнтацію на особистісний і професійний розвиток магістрантів, а також сприяє формуванню здатності до аналітичної, консалтингової та експертної діяльності у сфері вищої освіти.

Реалізація методологічно-цільової підсистеми створює умови для цілеспрямованого конструювання освітнього процесу, переходу від фрагментарного застосування окремих педагогічних технологій до науково обґрунтованої системної організації навчання. Вона забезпечує внутрішню логіку та ієрархічну впорядкованість дидактичної системи, виступає основою для інтеграції теоретичних і практичних аспектів підготовки магістрантів та визначає критерії ефективності реалізації освітнього компонента. Тож, методологічно-цільова підсистема не лише задає вектор розвитку дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи», а й забезпечує її цілісність, керованість і результативність, що є необхідною умовою підвищення якості професійної підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза».

2. Змістово-методична підсистема віддзеркалює зміст навчальної дисципліни, ефективні навчальні стратегії, форми та методи навчання, а також дистанційний курс, контент якого уміщує навчально-методичне забезпечення (табл.1).

Таблиця 1

**Змістово-методична підсистема дидактичної системи реалізації
освітнього компонента «Дидактика вищої школи»**

Назва теми	Види робіт	Завдання самостійної роботи у розрізі тем
<i>Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи дидактики вищої школи</i>		
Тема 1. Сучасна дидактика вищої школи: концепції та підходи (студентоцентрований, компетентнісний, контекстний підходи).	Відвідування занять; завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота).	Ознайомлення з теоретичним матеріалом, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів
Тема 2. Цифровізація у вищій школі: освітні платформи та цифрові ресурси	Відвідування занять; виконання практичних завдань; завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота).	Ознайомлення з теоретичним матеріалом, створення ментальної карти теми, виконання

Назва теми	Види робіт	Завдання самостійної роботи у розрізі тем
		індивідуальних/групових проєктів
Тема 3. Управління навчально-пізнавальною діяльністю здобувачів вищої освіти	Відвідування занять; виконання практичних завдань; завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота).	Ознайомлення з теоретичним матеріалом, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів
Тема 4. Методи і форми навчання у вищій школі в сучасних умовах	Відвідування занять; виконання практичних завдань; завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота).	Ознайомлення з теоретичним матеріалом, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів
Тема 5. Дидактичні принципи та оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти	Завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота).	Самостійний пошук інформації в Інтернеті, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів
<i>Змістовий модуль 2. Практичні аспекти організації освітнього процесу та викладацької діяльності</i>		
Тема 6. Викладання і розробка освітніх курсів у закладах вищої освіти	Відвідування занять; виконання практичних завдань; завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота).	Ознайомлення з теоретичним матеріалом, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів
Тема 7. Створення відкритого освітньо-наукового середовища у ЗВО	Відвідування занять; виконання практичних завдань; завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота).	Ознайомлення з теоретичним матеріалом, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів
Тема 8. Інноваційні технології навчання у вищій школі (проєктне, проблемно-орієнтоване, змішане, ресурсно-орієнтоване навчання, методи	Відвідування занять; виконання практичних завдань; завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота).	Ознайомлення з теоретичним матеріалом, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів

Назва теми	Види робіт	Завдання самостійної роботи у розрізі тем
саморегуляції навчальної діяльності).		
Тема 9. Освітній консалтинг та експертна діяльність викладача в організації освітнього процесу (оцінювання якості освітніх програм, внутрішній аудит, рекомендації).	Відвідування занять; виконання практичних завдань; завдання самостійної роботи (індивідуальна/групова робота). Воркшоп.	Ознайомлення з теоретичним матеріалом, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів
Тема 10. Професійна роль викладача в умовах трансформації освіти (цифрова компетентність, педагогічне лідерство, фасилітація навчання, освітній консалтинг та експертиза).	Завдання самостійної роботи (групова робота).	Самостійний пошук інформації в Інтернеті, створення ментальної карти теми, виконання індивідуальних/групових проєктів

Проектуючи цю підсистему, ми враховували, що нині особливо актуальною стає проблема пошуку оптимальних методів організації освітнього процесу, ефективних дидактичних моделей та стратегій, оскільки українська система освіти інтегрується в європейський освітній простір та адаптується до швидких змін, викликаних цифровізацією суспільства (Кононец, Іщенко, 2025). Пандемія й війна змусила переосмислити дистанційне навчання, моделювати й упроваджувати різні моделі змішаного навчання та активізувати використання цифрових технологій (Kononets, Zhamardiy, Nestulya, Denysenko, Ostashova, Sokil, 2022). Це призвело до змін у методах і формах навчання, а також у ресурсній підтримці навчального процесу. Сьогодні увага педагогів зосереджується на адаптації цифрових технологій до процесу навчання, інтерактивних методиках провадження цифровізованого освітнього процесу, концепції РОН, яка однією з дидактичних умов визначає консолідацію сучасних

цифрових ресурсів для реалізації ефективних навчальних стратегій (Кононец, 2024).

У вище згаданому контексті доцільно звернути увагу на науковий доробок канадського дослідника, фахівця у світовому ландшафті освітніх технологій, доктора М. Харбача, який визначив 4 ефективні навчальні стратегії (рис. 6). Ці стратегії, як зазначає учений, є сукупністю технік та методик, які викладачі використовують у процесі навчання, щоб допомогти студентам стати незалежними, самостійними у навчанні, з розвиненим стратегічним мисленням – стратегічними студентами. Вони стають ефективними стратегіями навчання, коли здобувачі освіти самостійно ставлять мету, окреслюють завдання, обирають відповідні шляхи (методи, засоби) їх реалізації та ефективно використовують їх для виконання навчальних завдань або досягнення життєвих цілей. Водночас, сила навчальних стратегій полягає в тому, що вони визначають, як викладачі можуть досягти своїх власних навчальних, професійних цілей і вдосконалити свою педагогічну практику, забезпечують педагогам дорожню карту для розробки, впровадження та оцінки власного педагогічного досвіду, а також можливості прийняття обґрунтованих рішень про те, які методи найбільше підходять для конкретних навчальних цілей і контексту. Разом із тим, ці стратегії зорієнтовані на студентоцентрикований та ресурсно-орієнтований підходи до моделювання дидактичного процесу (Kononets, Nestulya, 2023).

Практика свідчить, що реалізація будь-якої із запропонованих стратегій у цифровізованому освітньому процесі передбачає використання цифрових наративів та широкого спектру інтернет-сервісів, платформ, програмних додатків. Цифровий наратив є унікальною авторською розповіддю, історією, що використовує цифрові зображення (фотографії, малюнки, схеми), текст у різних форматах (письмовий за допомогою текстових редакторів, відео, музичний) для передачі повної інформації про тему та полегшення її сприйняття шляхом розширення способів сприйняття навчального матеріалу. Прикладами цифрових наративів можуть бути: цифрові тексти, презентації, блоги, розповіді в

соціальних мережах, відеоролики, анімації, фотоколажі, кросворди, ігри, квізи, «живі аркуші», медіапроекти тощо (Кононец, 2021, Leshchenko, Lavrysh, Kononets, 2021). Кожен із видів цифрових нарративів слугує цифровим засобом навчання під час реалізації складників вище згаданих стратегій та забезпечує інтерактивну комунікацію серед учасників цифровізованого освітнього процесу.

Рис. 6. Ефективні навчальні стратегії (за М. Харбачем, 2024)

Важливе місце у змістово-методичній підсистемі посідає дистанційний курс, розміщений на платформі Google Classroom, виконуючи функцію

інтегративного освітнього середовища, що забезпечує цілісність, структурованість і доступність навчального контенту (рис. 7). Його використання зумовлене сучасними тенденціями цифровізації вищої освіти та потребою в організації гнучкого, відкритого й студентоцентрованого освітнього процесу.

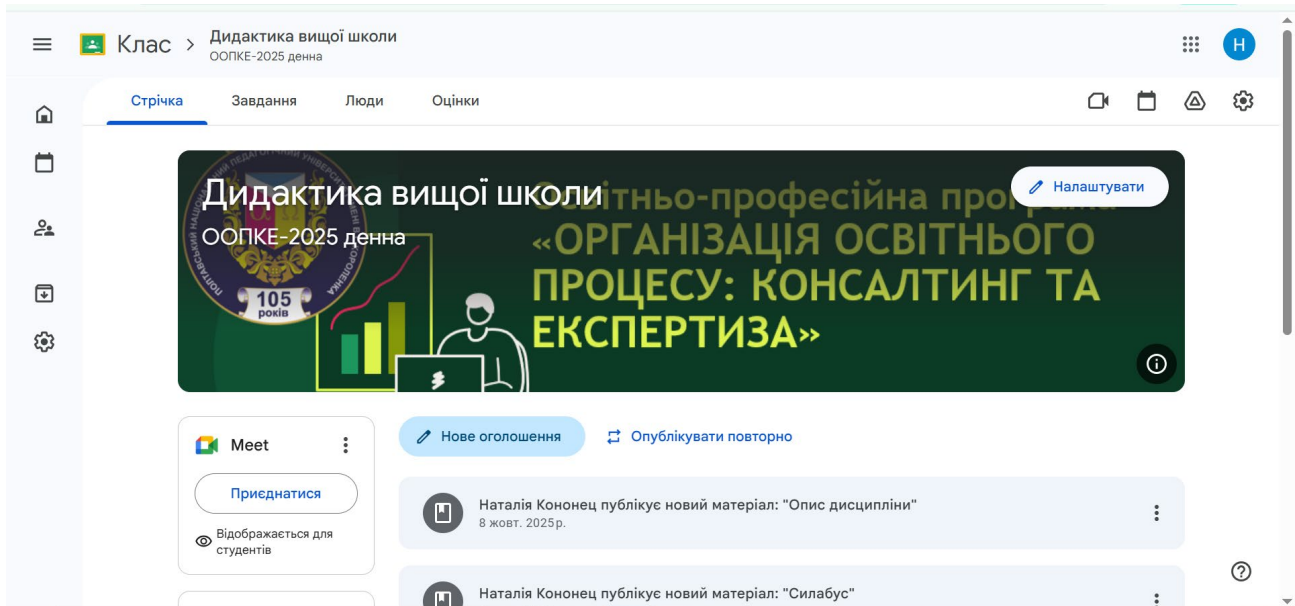

Рис. 7. Головна сторінка дистанційного курсу в Google Classroom

Змістова роль дистанційного курсу в Google Classroom полягає в систематизації та логічному структуруванні навчального матеріалу відповідно до мети, завдань і результатів навчання освітнього компонента. Платформа забезпечує поєднання теоретичних матеріалів, нормативно-правових документів, наукових джерел, аналітичних матеріалів і практичних завдань, що сприяє формуванню у магістрантів цілісного уявлення про сучасну дидактику вищої школи та особливості організації освітнього процесу у закладах вищої освіти (Кононець, 2019).

Методична роль дистанційного курсу реалізується через підтримку різноманітних форм і методів навчання, зокрема проблемно-пошукових, проєктних, інтерактивних і рефлексивних. Google Classroom створює умови для організації самостійної та групової роботи магістрантів, асинхронної взаємодії,

обговорення дидактичних проблем, аналізу кейсів і виконання індивідуальних навчально-дослідницьких завдань. Це сприяє активізації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів, розвитку їх аналітичного мислення та професійної рефлексії.

Важливим аспектом функціонування дистанційного курсу є забезпечення реалізації студентоцентрованого та ресурсно-орієнтованого підходів, оскільки платформа надає магістрантам можливість самостійно планувати темп і траєкторію навчання, здійснювати вибір ресурсів і форм роботи, а також отримувати оперативний зворотний зв'язок. Це сприяє формуванню навичок саморегуляції навчальної діяльності та відповідальності за результати власного навчання.

Крім того, дистанційний курс у Google Classroom виконує функцію інструмента оцінювання результатів навчання, забезпечуючи прозорість, об'єктивність і системність контролю навчальних досягнень магістрантів. Використання електронних форм подання завдань, коментарів і критеріїв оцінювання сприяє дотриманню принципів академічної доброчесності та підвищенню якості освітнього процесу. Цілком логічно, що дистанційний курс у Google Classroom у складі змістово-методичної підсистеми дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» виступає важливим засобом забезпечення системності, інтерактивності та ефективності освітнього процесу, сприяючи досягненню визначених результатів навчання та формуванню професійної готовності магістрантів до організації, консалтингу й експертизи освітнього процесу у закладах вищої освіти.

Для детальнішого розкриття методичного складника цієї підсистеми наведемо можливі ефективні шляхи реалізації деяких форм організації навчання та методів навчання на прикладі практичної роботи до теми 1.

Практична робота 1. Сучасна дидактика вищої школи: концепції та підходи

Мета практичної роботи: сформувати у здобувачів вищої освіти цілісне уявлення про сучасні дидактичні підходи вищої школи, розвинути вміння аналізувати освітній процес з позицій студентоцентрованості, компетентнісного, контекстного та ресурсно-орієнтованого підходів, а також застосовувати їх у проєктуванні занять і рефлексії власного освітнього досвіду.

У результаті виконання практичної роботи здобувачі повинні:

- розуміти сутність і взаємозв'язок сучасних дидактичних підходів;
- уміти здійснювати аналітичну оцінку навчальних дисциплін;
- проєктувати заняття з урахуванням сучасних дидактичних принципів;
- застосовувати рефлексивні інструменти для оцінювання власного навчального досвіду;
- інтерпретувати освітні «недоліки» як потенційні ресурси розвитку (Закон Н-О).

Завдання 1. Аналітичне

- ✓ Проаналізуйте одну зі своїх навчальних дисциплін за вибором:
- ✓ Визначте, які елементи студентоцентрованого, компетентнісного, контекстного та ресурсно-орієнтованого підходів у ній реалізуються.
- ✓ Зробіть висновок: який підхід є провідним, а які використовуються фрагментарно?
- ✓ Підготуйте коротку презентацію (5–7 слайдів) для групового обговорення.

Методичне керівництво:

Для аналізу оберіть навчальну дисципліну, з якою ви добре ознайомлені (бажано – фахову).

Проаналізуйте робочу програму дисципліни, методи навчання, форми контролю, види завдань, роль викладача і студентів.

Визначаючи дидактичні підходи, орієнтуйтеся на такі маркери:

- студентоцентрованість – індивідуальні освітні траєкторії, вибір завдань, активна роль студента;
- компетентнісний підхід – орієнтація на результати навчання, практичну спрямованість;
- контекстний підхід – моделювання професійних ситуацій, зв'язок із майбутньою діяльністю;
- ресурсно-орієнтований підхід – використання цифрових, відкритих, особистісних і зовнішніх ресурсів.

У висновках аргументовано визначте провідний підхід і поясніть, чому інші реалізуються частково.

Презентація має бути логічною, візуально структурованою та орієнтованою на групове обговорення (5-7 слайдів).

Завдання 2. Проєктне (у малих групах)

✓ Розробіть сценарій заняття (лекції, семінару чи практики) з вашої спеціальності, використавши комбінацію двох або більше сучасних підходів (наприклад, контекстного та ресурсно-орієнтованого).

✓ Опишіть мету заняття, роль викладача, роль студентів, методи та очікувані результати.

✓ Обґрунтуйте, чому саме обрані підходи є ефективними для цієї теми.

Методичне керівництво:

Узгодьте в групі тему заняття та рівень освіти.

Оберіть не менше двох дидактичних підходів, які органічно поєднуються між собою.

Під час розроблення сценарію заняття зверніть увагу на:

- чіткість і вимірюваність мети;
- трансформацію ролі викладача (фасилітатор, тьютор, консультант);
- активну позицію студентів;
- адекватний добір методів і форм роботи.

Обґрунтування ефективності підходів має спиратися на специфіку теми та очікувані результати навчання.

Результати роботи представте у структурованій формі (таблиця, схема, ментальна карта, інфографіка).

Завдання 3. Рефлексивне

Оцініть власний навчальний досвід:

✓ У яких ситуаціях ви відчували прояв студентоцентрованості та ресурсно-орієнтованості у вашому навчанні?

✓ Чи сприяли такі методи формуванню ваших компетентностей?

✓ Які зміни ви запропонували б у навчальному процесі вашого ЗВО, щоб краще реалізувати принципи сучасної дидактики?

Методичне керівництво:

Проаналізуйте власний досвід навчання з позицій ролі студента, можливостей вибору, використання ресурсів.

Наводьте конкретні приклади освітніх ситуацій, а не загальні судження.

Оцінюючи вплив методів на формування компетентностей, співвіднесіть їх із програмними результатами навчання.

Пропозиції щодо змін у навчальному процесі мають бути реалістичними та обґрунтованими.

Завдання 4. Кейс «Закон Н-О»

✓ Оберіть одну методику чи технологію навчання (наприклад: лекція, кейс-метод, проблемне навчання, онлайн-курс).

✓ Сформулюйте «недоліки», які зазвичай їй приписують.

✓ Переформулюйте ці недоліки у форматі «особливостей» відповідно до Закону Н-О.

✓ Запропонуйте, як ці особливості можна адаптувати до умов навчання у ЗВО, щоб підвищити ефективність.

Ситуація (групова робота). Викладачі вашого факультету вважають, що традиційна лекція «неефективна».

✓ Використайте Закон Н-О, щоб показати, які особливості лекції можна використати як ресурс.

✓ Запропонуйте нову модель проведення лекції (наприклад, міксована лекція-дискусія, інтерактивна лекція з онлайн-опитуваннями).

✓ Представте групове рішення у вигляді короткої «інструкції для викладача».

Рефлексивне есе.

✓ Згадайте власний навчальний досвід у закладі вищої освіти.

✓ Опишіть випадок, коли ви бачили «недолік» у навчанні.

✓ Переформулюйте його за Законом Н-О як «особливість».

✓ Розробіть пропозицію, як цю особливість можна було б адаптувати під ваші обставини, щоб результат став позитивним.

Методичне керівництво:

Обираючи методику чи технологію, зосередьтеся на тій, яка є поширеною у ЗВО.

Формулюючи «недоліки», використовуйте типові критичні твердження з педагогічної практики.

Переформулювання за Законом Н-О передбачає зміну дефіцитарного бачення на ресурсне.

Запропоновані адаптації мають демонструвати, як «особливості» можуть підвищувати ефективність навчання.

Ситуація (групова робота)

Рекомендації до виконання:

– розглядайте лекцію не як форму подання інформації, а як дидактичну модель;

– використовуйте Закон Н-О для аргументованого захисту лекції як ресурсу;

– «інструкція для викладача» має бути стислою, практичною та орієнтованою на впровадження.

Рефлексивне есе

Рекомендації до виконання:

- Дотримуйтеся логіки: ситуація → «недолік» → переосмислення → пропозиція.
- Есе має відображати особисту позицію, критичне мислення та здатність до педагогічної рефлексії.
- Обсяг есе – орієнтовно 1-2 сторінки, академічний стиль із елементами особистісної рефлексії.

Узагальнюючи вище викладене, презентуємо зведену таблицю найефективніших форм та методів навчання магістрантів (табл. 2).

Таблиця 2

Форми організації навчання та методи навчання у межах освітнього компонента «Дидактика вищої школи» (до практичної роботи 1)

Форма організації навчання / Метод	Мета / Завдання	Дидактична ефективність / Очікувані результати
Групові обговорення та семінари	Аналіз навчальних дисциплін, обговорення дидактичних підходів, презентація результатів аналітичної роботи	Розвиток критичного мислення, комунікативних компетентностей, формування здатності до аргументованого оцінювання освітнього процесу; реалізація студентоцентрованого підходу
Проектна робота у малих групах	Розробка сценаріїв занять із комбінованим використанням дидактичних підходів	Формування практичних умінь проектування освітнього процесу, інтеграція теорії та практики, розвиток командної взаємодії та професійних компетентностей
Індивідуальна самостійна робота	Глибоке опрацювання матеріалу, аналіз власного навчального досвіду, виконання рефлексивних завдань	Розвиток саморегуляції навчальної діяльності, компетентностей у виборі і використанні ресурсів, усвідомлення власного освітнього прогресу; реалізація ресурсно-орієнтованого підходу
Дистанційне навчання (Google Classroom, фліп-буки)	Доступ до навчальних матеріалів, інтерактивна взаємодія, виконання завдань онлайн	Забезпечення системності та структурованості навчального процесу, розвиток цифрової компетентності, активізація

		студентоцентрованого та ресурсно-орієнтованого підходів
Кейс-метод та ситуаційне навчання	Аналіз «недоліків» навчальних технологій (Закон Н-О), моделювання професійних ситуацій	Формування критичного мислення, вміння трансформувати проблемні аспекти в ресурси, розвиток здатності до адаптації та інноваційного використання освітніх технологій
Аналітичні методи	Оцінювання навчальних дисциплін, визначення реалізації сучасних дидактичних підходів	Розвиток аналітичних компетентностей, системного бачення навчального процесу, формування здатності до професійного проектування занять
Рефлексивні методи	Оцінка власного навчального досвіду та професійного розвитку	Формування навичок самоаналізу, рефлексії, критичного осмислення та покращення навчального процесу; підвищення усвідомленості власного освітнього зростання
Інтерактивні методи (дискусії, мозкові штурми, опитування)	Активізація колективної роботи, інтеграція знань і практичного досвіду	Підвищення мотивації, розвиток креативності та аналітичного мислення, стимулювання активної участі студентів у навчальному процесі
Мультимедійні та цифрові методи (фліп-буки, презентації, онлайн-платформи)	Поєднання теорії з цифровими ресурсами, доступність матеріалів у будь-який час	Забезпечення інтерактивності, самостійного навчання та зручного засвоєння матеріалу; розвиток цифрової компетентності та ресурсно-орієнтованого підходу

Таблиця 2 демонструє, що ефективна організація практичної роботи магістрантів у межах дисципліни «Дидактика вищої школи» потребує поєднання різноманітних форм і методів навчання, що забезпечують реалізацію ключових сучасних дидактичних підходів: студентоцентрованого, компетентнісного, контекстного та ресурсно-орієнтованого. Групові та проєктні форми роботи стимулюють колективне мислення, інтеграцію теорії та практики, розвиток комунікативних і професійних компетентностей, тоді як індивідуальна самостійна робота та дистанційне навчання забезпечують гнучкість, саморегуляцію та формування цифрових компетентностей. Використання кейс-методу і рефлексивних інструментів активізує критичне мислення та здатність

трансформувати «недоліки» освітнього процесу в ресурси, відповідно до Закону Н-О. У такий спосіб комплексне поєднання зазначених форм і методів створює інтерактивне, компетентісно-орієнтоване та ресурсно забезпечене навчальне середовище, спрямоване на формування у магістрантів цілісного розуміння сучасної дидактики вищої школи, здатності до аналітичного оцінювання та проєктування освітнього процесу, а також рефлексивного осмислення власного професійного досвіду.

3. Інформаційно-технологічна підсистема дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» виконує забезпечувальну та інтегративну функції, створюючи цифрове й інформаційне підґрунтя для організації, реалізації та оцінювання освітнього процесу. Її призначення полягає у формуванні відкритого, технологічно насиченого освітнього середовища, що відповідає сучасним вимогам цифровізації вищої освіти та сприяє реалізації студентоцентрованого, ресурсно-орієнтованого й технологічного підходів.

Ключовим складником інформаційно-технологічної підсистеми є сукупність інформаційних джерел, які забезпечують магістрантів актуальними науковими, навчально-методичними, нормативно-правовими та аналітичними матеріалами з проблем дидактики вищої школи. Залучення різних типів джерел сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти навичок інформаційної культури, критичного аналізу, систематизації та використання інформації у професійній, консалтинговій та експертній діяльності.

Для підвищення ефективності навчального процесу магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» розроблено фліп-буки, доступ до яких здійснюється як через сторінки дистанційного курсу, так і через офіційний сайт кафедри («Консалтинг-лабораторія») (рис. 8-9). Фліп-буки представлені у вигляді двох електронних посібників:

– Дидактика вищої школи: електронний посібник для самостійної роботи та дистанційного навчання здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» спеціальності А1 Освітні науки (<https://online.fliphtml5.com/jycab/bhfg/>);

– Дидактика вищої школи: методичне керівництво до практичних робіт : електронний посібник для самостійної роботи та дистанційного навчання здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» спеціальності А1 Освітні науки (<https://online.fliphtml5.com/rqaxw/qzmz/>).

Дидактична значущість фліп-буків полягає у їх здатності забезпечувати цілісну організацію навчального матеріалу, доступного у будь-який час та в будь-якому місці, що сприяє реалізації студентоцентрованого та ресурсно-орієнтованого підходів. Вони створюють умови для систематичного засвоєння теоретичного матеріалу, формування практичних умінь та розвитку критичного мислення магістрантів шляхом виконання інтегрованих завдань, самостійних досліджень і практичних вправ. Крім того, фліп-буки виконують функцію цифрового методичного супроводу, інтегруючи навчальні тексти, мультимедійні елементи, приклади, алгоритми виконання завдань та критерії оцінювання результатів навчання. Це забезпечує можливість інтерактивної взаємодії магістрантів з навчальним матеріалом, підвищує мотивацію до самостійної роботи та сприяє активізації процесу досягнення освітніх результатів. З огляду на це, розроблені фліп-буки виступають ефективним інструментом у змістово-методичній підсистемі дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи», сприяючи формуванню професійної компетентності магістрантів у сфері організації освітнього процесу, консалтингу та освітньої експертизи.

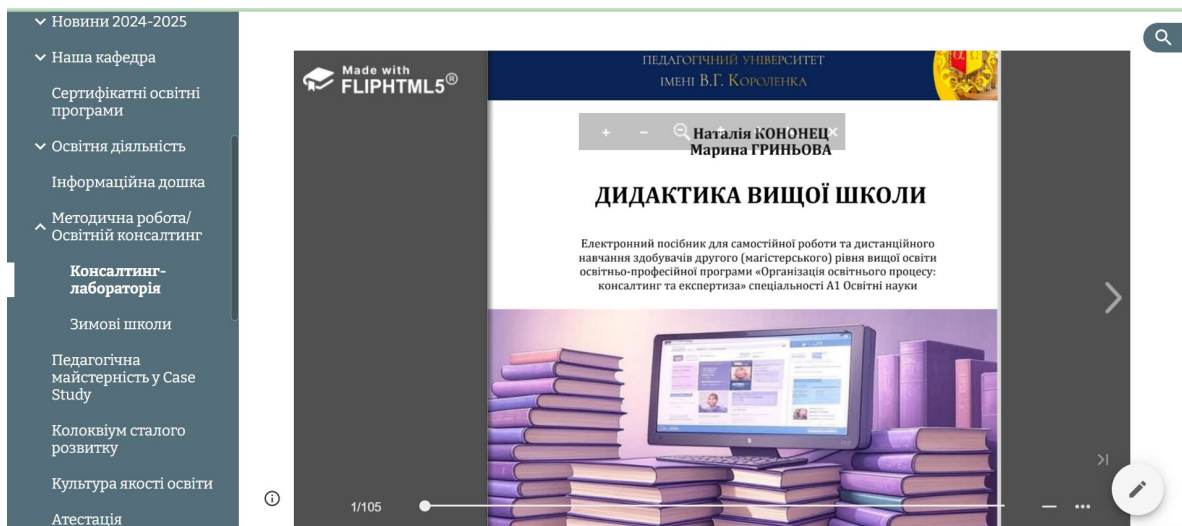

Рис. 8. Фліп-бук на сторінці сайту кафедри «Консалтинг-лабораторія»

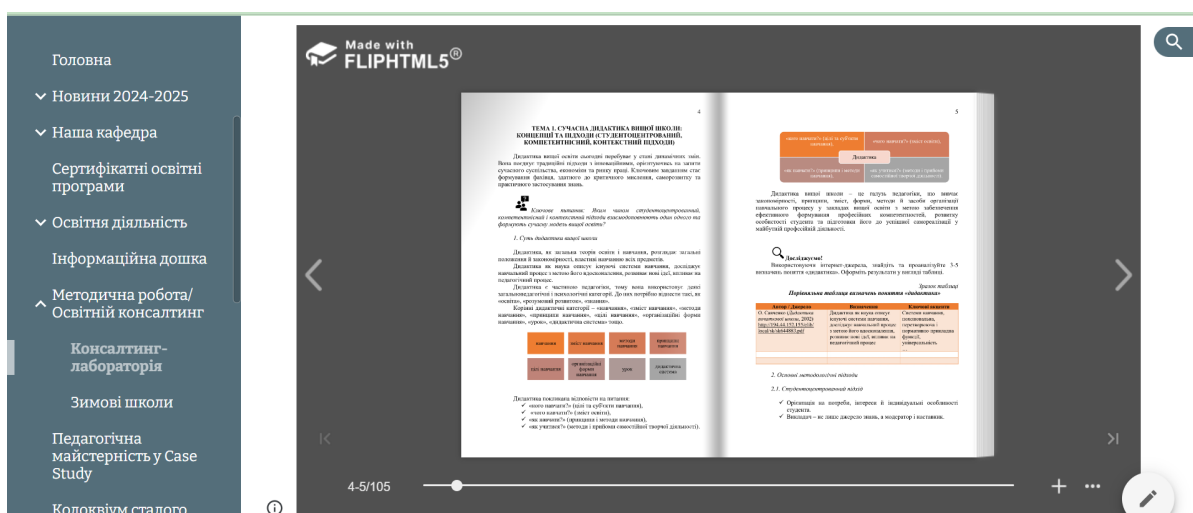

Рис. 9. Фліп-бук на сторінці сайту кафедри «Консалтинг-лабораторія»

Важливу роль у реалізації зазначеної підсистеми відіграє загальне програмне забезпечення, зокрема сучасні веббраузери (Google Chrome, Mozilla Firefox, Opera, Safari, Microsoft Edge), які забезпечують доступ до електронних освітніх ресурсів, наукових баз даних і цифрових платформ. Використання браузерів у поєднанні з екосистемою Google-сервісів і послуг (Gmail, Google Calendar, Google Sites, Google Forms, Google Документи, Презентації, Таблиці, віртуальні дошки тощо) створює умови для організації навчальної комунікації,

спільної діяльності, планування освітнього процесу, збирання та аналізу результатів навчання.

Додаткове програмне забезпечення, представлене пакетом Microsoft Office, доповнює інформаційно-технологічну підсистему, забезпечуючи розширені можливості для підготовки текстових матеріалів, обробки даних, створення презентацій, аналітичних таблиць і баз даних. Його використання сприяє формуванню у магістрантів цифрової компетентності, умінь опрацьовувати й презентувати результати навчально-дослідницької та експертної діяльності відповідно до професійних стандартів.

Невід'ємним елементом інформаційно-технологічної підсистеми є політика вивчення навчальної дисципліни та оцінювання, яка регламентує організацію освітнього процесу, визначає правила взаємодії учасників, критерії та інструменти оцінювання результатів навчання. Її цифрова реалізація забезпечує прозорість, об'єктивність і відкритість контролю навчальних досягнень магістрантів, сприяє дотриманню принципів академічної доброчесності та підвищує відповідальність здобувачів за результати власного навчання.

Таким чином, інформаційно-технологічна підсистема виступає важливим структурним компонентом дидактичної системи реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи», оскільки забезпечує інтеграцію інформаційних ресурсів, цифрових інструментів і регулятивних механізмів, що створює умови для ефективної, сучасної та результативної підготовки магістрантів до організації, консалтингу та експертизи освітнього процесу у закладах вищої освіти.

4. Контрольно-результативна підсистема уміщує результати навчання, поточний контроль (відвідування занять; поточні модульні роботи, індивідуальні проекти), підсумковий контроль у формі заліку та критерії оцінювання (табл. 3-4). Підкреслимо, що підсумкова оцінка за вивчення навчальної дисципліни розраховується через поточне оцінювання.

Оцінювання

Види робіт	Максимальна кількість балів
Модуль 1 (теми 1-6): відвідування занять (лекції – 0 балів); виконання практичних завдань (3*5= max 15 балів); завдання самостійної роботи (max 25 балів); поточна модульна робота – max 10 балів.	50
Модуль 2 (теми 7-12): відвідування занять (лекції – 0 бали); виконання практичних завдань (4*5= max 20 балів); завдання самостійної роботи (max 20 балів); поточна модульна робота – max 10 балів	50
Залік	
Разом	100

Таблиця 4

**Шкала оцінювання здобувачів вищої освіти за результатами
вивчення навчальної дисципліни**

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	Відмінно
82-89	B	Дуже добре
74-81	C	Добре
64-73	D	Задовільно
60-63	E	Задовільно достатньо
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням навчальної дисципліни

Висновки. Підсумовуючи, зазначимо, що у нашому дослідженні обґрунтовано методологічні засади розробки змісту освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у процесі підготовки магістрантів освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза». Виділено ключові підходи, що забезпечують цілісність та ефективність освітнього процесу: студентоцентризований, компетентнісний, технологічний, модульний,

інтегративний, системний та ресурсно-орієнтований. Використання цих підходів дозволяє формувати у здобувачів вищої освіти системне розуміння сучасної дидактики вищої школи та забезпечує розвиток професійних, загальних і цифрових компетентностей.

Схарактеризовано технологію розробки змісту освітнього компонента, що передбачає модульне структурування матеріалу, інтеграцію теоретичних знань і практичних завдань, а також використання сучасних цифрових і дистанційних ресурсів. Запропоновані навчальні стратегії (аналіз дисциплін, проектування занять, кейс-метод, рефлексивні вправи, фліп-буки та ін.) сприяють активізації пізнавальної діяльності магістрантів і розвитку їх аналітичного, критичного та рефлексивного мислення.

Розроблено дидактичну систему реалізації освітнього компонента «Дидактика вищої школи», яка включає методологічно-цільову, змістово-методичну, інформаційно-технологічну та контрольну-результативну підсистеми. Кожна підсистема виконує визначену функцію: методологічно-цільова забезпечує стратегічну спрямованість навчання та узгодженість підходів; змістово-методична – організацію завдань, форм і методів навчання; інформаційно-технологічна – інтеграцію цифрових ресурсів і платформ; контрольну-результативна – оцінювання результатів та формування професійної рефлексії магістрантів.

Запропонована дидактична система забезпечує цілісність, гнучкість та адаптивність освітнього процесу, сприяє реалізації компетентнісного підходу, підвищує ефективність формування у магістрантів здатності до організації, консалтингу та експертизи освітнього процесу у закладах вищої освіти. Отримані результати можуть бути використані як методологічна основа для вдосконалення змісту та технологій викладання дисциплін освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза», а також для впровадження сучасних підходів у підготовку магістрантів інших освітніх програм.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у дослідженні ефективності інтеграції цифрових і дистанційних технологій, включно з фліп-буками, віртуальними лабораторіями та онлайн-платформами, для підвищення активності, самостійності та компетентнісної готовності магістрантів у процесі навчання; аналізі ефективності застосування кейс-методу та Закону Н-О у розвитку критичного мислення, здатності до рефлексії та професійної адаптації здобувачів вищої освіти у реальних освітніх та управлінських ситуаціях; дослідженні зв'язку інтегративного, компетентнісного та ресурсно-орієнтованого підходів у процесі професійного зростання викладачів та магістрантів з метою оптимізації змісту і технологій викладання освітнього компонента «Дидактика вищої школи» у закладах вищої освіти.

Література

1. Вознюк О. В., Дубасенюк О. В. Цільові орієнтири розвитку особистості у системі освіти: інтегративний підхід: монографія. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. 684 с.
2. Гриньова М., Кононец Н., Жданова-Неділько О., Іщенко І. Дидактична модель освітньої програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза». *Нові горизонти педагогічної майстерності: від традицій до інновацій: колективна монографія* / за ред. д-ра пед. наук М. В. Гриньової, д-ра пед. наук Н. В. Кононец ; Полтав. нац пед.ун-т імені В. Г. Короленка. Полтава, 2025. С. 100-131.
3. Гриньова М.В., Кононец Н.В. Компетентнісний підхід у професійній підготовці: електронний посібник для самостійної роботи здобувачів наукового ступеня «доктор філософії» спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки. Полтава, 2019. 25 с.
4. Дідук І. Студентоцентроване навчання як інструмент забезпечення якісної вищої освіти в Україні. Scientific Collection “InterConf”. 2023. № 162. С. 86–90.

5. Ефективні навчальні стратегії. 2024.

<https://www.educatorstechnology.com/about>

6. Капустник В.А., Лещина І.В., Марковський В.Д., Завгородній І.В. Студентоцентроване освітнє середовище. сучасна структура та місце здобувача. *Студентоцентрований навчальний процес як запорука забезпечення якості вищої медичної освіти: матеріали ІІІ навч.-метод. конф. ХНМУ* (Харків, 29 січня 2020 р.) / Міністерство охорони здоров'я України, Харк. нац. мед. ун-т. – Харків : ХНМУ, 2020. – Вип. 10. –с. 3-5.

7. Кононец Н.В., Гриньова М. В. Дидактика вищої школи: електронний посібник для самостійної роботи та дистанційного навчання здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» спеціальності А1 Освітні науки. Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2025. 105 с. <https://online.fliphtml5.com/jycab/bhfg/>

8. Кононец Н.В., Гриньова М. В. Дидактика вищої школи: методичне керівництво до практичних робіт : електронний посібник для самостійної роботи та дистанційного навчання здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Організація освітнього процесу: консалтинг та експертиза» спеціальності А1 Освітні науки. Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2025. 60 с. <https://online.fliphtml5.com/rqaxw/qzmq/>

9. Кононец Н. Дидактична система реалізації освітнього компонента «Цифровізація у професійній діяльності» у процесі ресурсно-орієнтованого навчання у педагогічному університеті. *Ресурсно-орієнтоване навчання: теорія та практика підготовки майбутніх менеджерів у цифровому освітньому просторі : колективна монографія* / за ред. д-ра пед. наук М. В. Гриньової, д-ра пед. наук Н. В. Кононец ; Полтав. нац пед.ун-т імені В. Г. Короленка. Полтава, 2025. С. 245-281.

10. Кононец Н.В. Етапи створення цифрових наративів для дистанційного навчання. *Дидакал : часопис : матеріали Всеукраїнської*

науково-практичної конференції з міжнародною участю «Університетська освіта в Україні у контексті інтеграції до європейського освітнього простору», 17–18 листопада 2020 р. / Кафедра загальної педагогіки та андрагогіки ПНПУ імені В. Г. Короленка. Полтава, 2021. № 21. С. 280–281.

11. Кононец Н.В. Ресурсно-орієнтоване навчання в дії: дидактичні умови реалізації ефективних навчальних стратегій. *Методика навчання природничих дисциплін у середній та вищій школі (XXXI КАРИШИНСЬКІ ЧИТАННЯ) : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 110 річниці університету (м. Полтава, 30–31 травня 2024 р.)* / за заг. ред. М. В. Гриньової. Полтава : ПНПУ імені В.Г.Короленка, 2024. С. 25-28.

12. Кононец Н. Реалізація ефективних навчальних стратегій у цифровому освітньому середовищі. *Тенденції розвитку педагогіки та освіти в умовах цифрових трансформацій (ByteEd-2024) : матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції (Харків, 17–19 квітня 2024 року)* / за заг. ред. І. В. Таможської; Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2024. С. 171-175.

13. Кононец Н. В. Система управління навчанням Google Classroom у професійній підготовці фахівців. *Методика викладання природничих дисциплін у середній та вищій школі (XXVI Карішинські читання): матеріали міжнар. наук.-практ. конф.* (Полтава, 30–31 травня 2019 р.). Полтава : ТОВ «Сімон», 2019. С. 171–173.

14. Кононец Н. В., Іщенко І. С. Шляхи впровадження європейських цінностей у систему вищої освіти України. *Ресурсно-орієнтоване навчання в «3D»: доступність, діалог, динаміка : збірник тез доповідей V Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції* (м. Полтава, 20–21 лютого 2025 року). Полтава : ПНПУ імені В.Г.Короленка, 2025. С. 38-41.

15. Кононец Н.В., Павліш І.В. Організаційно-методичні умови створення дистанційних курсів для змішаного навчання: студентоцентрований підхід. *Сучасні тенденції підготовки майбутніх фахівців у закладах професійної*

(професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти: зб.наук.праць II Всеукраїнської науко-практ. інтернет-конференції, (м. Полтава, 22-23 травня 2024 року). Полтава : ПДАУ, 2024. С. 70-73.

16. Кочубей Т. Д., Іващенко К.В. Системний підхід у вищій школі : навч. посіб. Умань: ПП Жовтий О. О., 2014. 131 с.

17. Кухаренко В. М. Системний підхід до змішаного навчання. *Інформаційні технології в освіті*. 2015. Вип. 24. С. 53-67.

18. Магула А. М., Кононець Н. В. Ефективність інтерактивного посібника «Імідж сучасного освітнього менеджера», створеного на платформі Genially. *Педагогічна майстерність майбутнього вчителя: поступ, становлення, удосконалення і зростання : матеріали Міжнар. наук.-практ. форуму* (м. Полтава, 5 червня 2025 р.) / за ред. проф. М. В. Гриньової. Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2025. С. 784-786.

19. Модульно-компетентнісний підхід у підготовці кваліфікованих робітників будівельної та машинобудівельної галузей : монографія / П. Г. Лузан, В. В. Ягупов, Г. І. Лук'яненко, Т. В. Пятничук, М. І. Михнюк. Київ : 2015. 255 с.

20. Моштук В. В. Дидактичні умови інтеграції споріднених навчальних предметів : дис. ... кандидата пед. наук. КДПІ ім. М. П. Драгоманова. К., 1991. 164 с.

21. Опачко М.В. Системний та інтегративний підходи в освіті. Методичний посібник. Ужгород: УжНУ, 2016. 69 с.

22. Савіщенко В.М. Концепція реалізації студентоцентрованого підходу організації освітнього процесу в умовах воєнного стану. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2022. № 3 (118). С. 303-312.

23. Сосницька Н. Л., Глікман В. С. Студентоцентрований підхід до професійної освіти в умовах сталого розвитку суспільства. *Науковий вісник льотної академії. Серія : Педагогічні науки*. 2017. Вип. 1. С. 377–381.

24. Цифрова компетентність здобувачів освіти : методичні рекомендації / уклад.: Т. О. Шевченко, І. М. Павленко. Суми : НВВ СОІППО, 2023. 72 с.
25. Jones D., Sundsted T., Bacigalupo T. I'm Outta Here! How Coworking is making the Office Obsolete. TX.: Not an MBA Press, 2009. 147 p.
26. Grynova, M., Kononets, N., Zhamardiy, V., Gryniov, R., Anushkevych, V., Khomenko, L., & Kolomiets, B. (2025). Model of Professional Development of Future Managers in Master's Training System. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 17(2), 569-588.
27. Kononets N., Baliuk V., Zhamardiy V., Petrenko L., Pomaz Yu., Kravtsova N., Shkola O. (2021). Didactic model of information and communication competence formation of future specialists of economic. *Journal for Educators, Teachers and Trainers*, Vol. 12(4). 170–181.
28. Kononets N., Denysovets I., Mokliak O., Tyminska I., Deina L., Matviienko L. (2022). Didactic model of masters of philology training for cultural and educational activities under distance learning conditions. *Journal for Educators, Teachers and Trainers*, Vol. 13(5). 87-96.
29. Kononets N., Ilchenko O., Mokliak V. (2020). Future teachers resource-based learning system: experience of higher education institutions in Poltava city, Ukraine. *Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE*. July 2020. ISSN 1302-6488 Volume: 21 Number: 3 Article 14. P. 199–220.
30. Kononets N., Nestulya S. Didactic conditions for the implementation of effective educational strategies in the digitalized educational process of the university. *The 2nd International scientific and practical conference "Scientific achievements of contemporary society"* (September 12-14, 2024) Cognum Publishing House, London, United Kingdom. 2024. P. 197-202.
31. Kononets N., Nestulya S. Structural and content model for electronic study guide on information systems and technologies at the enterprise. *Science and innovation of modern world. Proceedings of the 4th International scientific and*

practical conference. (December 21-23, 2022). Cognum Publishing House. London, United Kingdom. 2022. P. 287-292.

32. Kononets N., Nestulya S. Student-centered approach in the development of digital education content. *Modern research in science and education. Proceedings of the 2nd International scientific and practical conference*. (October 12-14, 2023) BoScience Publisher. Chicago, USA. 2023. P. 198-203.

33. Kononets N., Nestulya S. The principles of digital didactics in distance course for digitized educational process. *Science and innovation of modern world. Proceedings of the 11th International scientific and practical conference*. Cognum Publishing House. London, United Kingdom. 2023. Pp. 151-156.

34. Kononets N., Zhamardiy V., Nestulya S., Denysenko Ye., Ostashova V., Sokil A. Didactic Conditions For The Formation Of The Readiness Of Future Lawyers For Professional Activity During Blended Learning. *Journal for Educators, Teachers and Trainers*, 2022. Vol. 13(5). 380-391.

35. Kononenko S.V., Kononets N.V., Mokliak V.M., Kravchenko A.I., Zuyenko M. O., Petrenko L. M., Ishchenko I. S. Research work of bachelor of therapy and rehabilitation in the conditions of resource-based learning: evidence-based approach. *Клінічна та профілактична медицина*. 2025. №8 (46). P. 178-188.

36. Leshchenko M., Lavrysh Yu., Kononets N. (2021). Framework for Assessment the Quality of Digital Learning Resources for Personalized Learning Intensification. *The New Educational Review*. Vol. 64, No. 2. Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń, 2021. Pp.148-160.

37. Nataliia Kononets, Valeriy Zhamardiy, Svitlana Nestulya, Yevhen Denysenko, Valeriia Ostashova, Anna Sokil (2022). Didactic Conditions For The Formation Of The Readiness Of Future Lawyers For Professional Activity During Blended Learning. *Journal for Educators, Teachers and Trainers*, Vol. 13(5). 380-391.

38. Zhamardiy V.O., Kononets N.V., Danysko O.V., Basenko R.O., Yemets A.V., Skrinnik Y.O., Boiarynova I.O. Experimental implementation of educational

coaching technology in the system of resource-oriented training of bachelors in therapy and rehabilitation. *Світ медицини та біології*. 2025. №4 (94). С. 66-71.

Abstract. *The article describes the methodological principles of developing the content of the educational component "Higher School Didactics" in the process of training master's students of the educational program "Organization of the Educational Process: Consulting and Expertise" at the Poltava V. G. Korolenko National Pedagogical University (student-centered, competency-based, technological, modular, integrative, systemic, resource-oriented approaches); the technology of developing the content of the educational component "Higher School Didactics", effective teaching strategies are disclosed; a didactic system for implementing the educational component "Higher School Didactics" in the process of training master's students of the educational program "Organization of the Educational Process: Consulting and Expertise" is developed, which includes methodological-targeted, content-methodical, information-technological, control-result subsystems. It is proven that the proposed didactic system ensures the integrity, flexibility and adaptability of the educational process, increases the effectiveness of the formation of master's students' ability to organize, consult and examine the educational process in higher education institutions. The results obtained can be used as a methodological basis for improving the content and technologies of teaching disciplines of the educational program "Organization of the Educational Process: Consulting and Expertise", as well as for the implementation of modern approaches in the training of master's students of other educational programs.*

Key words: *didactics, higher school, didactic system, educational program, educational component, Master of Educational Sciences, resource-based learning, digitalization of the educational process, organization of the educational process, educational consulting, expertise.*